

VÁŽENÉ ČTENÁŘKY, VÁŽENÍ ČTENÁŘI,

— toto číslo jsme se rozhodli věnovat památce Aleše Havlíčka, který k zármutku nás všech zemřel náhle a předčasně 22. července 2015. Číslo vydáváme při příležitosti nedožitých Alešových šedesátých narozenin, které by oslavil 15. ledna 2016.

Česká filosofie ztratila v Aleši Havlíčkovi nejen skvělého platónského badatele, pro kterého bylo Platónovo myšlení zdrojem neustálé (teoretické i životní) inspirace, ale i významnou osobnost podněcující a udržující svým zápallem a energií mnoho důležitých kulturních podniků (za všechny jmenujme alespoň Českou platónskou společnost, jejímž byl dlouholetým předsedou, a především nakladatelství OIKOYMENH, na jehož vzniku se po revoluci zásadní měrou podílel a jež následně vybudoval do podoby, v jaké ho známe dnes). Tuto významnou stránku Alešova působení pro naše číslo důstojným způsobem shrnuje krátká osobní vzpomínka Jana Payna.

Ve vzpomínkových textech a proslovech, které se objevily po jeho smrti, byl Aleš často kvůli svému filosofickému nasazení a zápalu přirovnáván k Sókratovi. Toto přirovnání ho skutečně velmi dobře charakterizuje.

A i nám se při přípravě tohoto čísla (sestaveného z příspěvků jeho žáků, přátel a kolegů) vnucovala jedna scéna z počátku dialogu *Faidón*, v níž Sókratovi přátelé v očekávání jeho blízké smrti zakoušeli jakousi zvláštní směs libosti a zármutku. I my pociťujeme stále bolest nad jeho ztrátou a zároveň radost z toho, že mu můžeme věnovat alespoň malou vzpomínku. A snad něco podobného budou zakoušet i čtenáři (alespoň ti, kteří Aleše znali). Ale stejně jako byl Sókratés v dialogu *Faidón* povznesen nad onu zvláštní bolestně-radostnou náladu svých přátel, nelze si nepředstavit Alešův blahosklonný úsměv nad našimi pocity a jeho doporučení, ať jdeme raději společně číst nějaký filosofický text.

Přejeme inspirativní čtení,

Pavel Hobza

ŠÉFREDAKTOR

Kryštof Boháček

ZÁSTUPCE ŠÉFREDAKTORA